

200804418/1.

Datum uitspraak: 9 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43434 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 16 mei 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2008, verzonden op 19 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

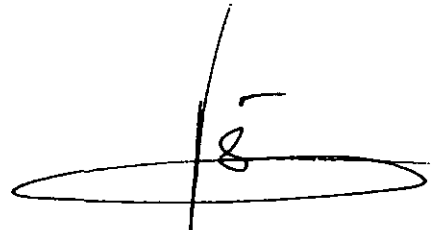
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

210.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: Awb 07/43434 BEPTDN A S2

Uitspraak: 16 mei 2008

inzake: _____

geboren
van Jemenitische nationaliteit,
IND-dossienummer: 0702-27-0180,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.G. Wiebes, advocaat te Dronten,

tegen: **de Staatssecretaris van Justitie**, verweerder,
gemachtigde: mr. G.J. Douma,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 27 februari 2007 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 6 maart 2007 deze aanvraag afgewezen. Aan eiser is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroep- en verzoekschrift van 6 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld en een voorlopige voorziening gevraagd. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 maart 2007 met registratienummers Awb 07/10025 en Awb 07/10021 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen, het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en verweerder opgedragen opnieuw een besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Bij beschikking van 29 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag andermaal afgewezen.

Bij beroepschrift van 16 november 2007 heeft eiser wederom beroep ingesteld bij de rechtbank.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft op 7 februari 2008 een verweerschrift ingediend strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 april 2008. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank ziet zich derhalve gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt kon komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daar- onder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat eiser verwijtbaar geen documenten ter staving van zijn reisroute en zijn asielrelaas heeft overgelegd. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingdocument noch met voldoende andere reisbewijzen. Dit valt eiser toe te rekenen, omdat hij van de (gestelde) diefstal van zijn nationaal paspoort en vliegtickets in Duitsland geen aangifte heeft gedaan.

Daarnaast is niet aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis vanuit Turkije kan overleggen. Ook is eiser niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Van iemand, die stelt vanuit Turkije naar Nederland te zijn gereisd, mag in redelijkheid worden verondersteld dat hij deze reis met documenten staaft. Voorts mag van eiser in alle redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken zoals de landen waar hij doorheen is gereden alsmede de specificaties van de daarbij gebruikte auto, waartoe eiser echter niet in staat bleek. Derhalve heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal onderbouwen, niet aan hem is toe te rekenen.

Eiser heeft verklaard dat hij in het bezit was van een factuur van het ziekenhuisbezoek na de in maar dat hij deze factuur in het dorp heeft achtergelaten. Nu eiser hiermee een deel van zijn asielrelaas had kunnen onderbouwen, is hem verwijtbaar te achten dat hij dit stuk niet heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn asielrelaas.

Van eiser mag in alle redelijkheid worden verwacht dat hij op de hoogte is van het belang van verweerder bij duidelijkheid omtrent deze documenten.

In hetgeen eiser overigens in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen.

Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen van eiser en dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Derhalve is verweerder - thans deugdelijk gemotiveerd - van een juist toetsingskader in het bestreden besluit uitgegaan.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser tegenstrijdig heeft verklaard omtrent de dader(s) van de steekpartij in maart 2006. Zo heeft eiser tijdens het nader gehoor verklaard dat degene die hem heeft gestoken bij en in de auto zat, terwijl hij tijdens het aanvullend gehoor heeft verklaard dat en niet in de auto zaten en niet bij de steekpartij aanwezig waren. Na te zijn geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid heeft eiser hiervoor geen afdoende verklaring kunnen geven.

Gelet op vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van eiser en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Gelet hierop behoeft verweerders standpunt omtrent het realiteitsgehalte van de door eiser gestelde feiten ontleende vrees voor de , en hetgeen eiser daartegen in beroep naar voren heeft gebracht, geen bespreking meer.

Verweerder heeft derhalve terecht en op goede gronden overvogen dat eiser geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 Vw 2000 op één der in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

Hetgeen eiser overigens in beroep heeft aangevoerd, kan evenmin leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Verweerders standpunt kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

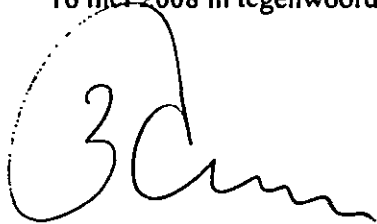
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 16 mei 2008 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Verzonden: 19 MEI 2008

SUYDERSEE ADVOCATEN

Mr. J.G. Wiebes
Advocaat

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

16 JUN 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: OD:

PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per Fax: 070 - 36 51 380
en per gewone post

Inzake: /Staat
Betreft: Hoger Beroep vreemdelingenzaken (asiel)
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 20080177
Datum: 16 juni 2008

Toevoeging Civiel is op 11 juni 2008 verleend door de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem onder nummer: 2DH1706.

Hoogedelg./strenge Heer/Vrouwe,

Appellant,

1. de heer , geboren op te
(Jemen), van Jemenitische nationaliteit,

woriende, althans verblijvende te : aan de
te. dezer zake woonplaats kiezende te 8232 VM Lelystad aan het Stadhuisplein 67, ten kantore
van Suydersee Advocaten van wie mr. J.G. Wiebes, daartoe als advocaat/gemachtigde
bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van onderhavig hoger beroepschrift, doet u het
volgende meedelen:

Bij uitspraak d.d. 16 mei 2008, verzonden op 19 mei 2008 van de Arrondissementsrechtbank te
's-Gravenhage, Zittingsplaats Ass.en, Vreemdelingenkamer onder nummer
Awb 07 / 43434 BEPTDN A S2 (*productie 1*), is het namens Appellant ingediende beroepschrift
d.d. 16 november 2008 gericht tegen de afwijzende beschikking d.d. 29 oktober 2007 van de
Staatssecretaris van Justitie onder IND-nummer: 0702.27.0180 ongegrond verklaard.

Postbus 2156
5203 AD Lelystad

Info@suyderseeadvocaten.nl

Appellant kan zich met de inhoud van genoemde uitspraak niet verenigen en is van mening dat het namens hem ingediende beroepschrift gegrond verklaard had dienen te worden. Reden waarom ondergetekende, thans hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

Appellant verwijst allereerst naar de gronden van het beroepschrift d.d. 18 december 2007 en de zienswijze, welke hier als herhaald en ingelast dienen te worden beschouwd.

Appellant is primair van mening dat hij in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1 onder a, b dan wel c Vw2000.

Het hoger beroep berust op onderstaande grieven:

GRIEF I:

De rechtbank gaat op pagina 2 en 3 (1^e drie tekstblokken) uitvoerig in op de vraag of verweerder aan Appellant artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw kan/mag tegenwerpen.

De rechtbank overweegt ten onrechte:

"Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen."

Appellant heeft de in gronden van het beroep verwezen naar de eerdere uitspraak van de rechtbank te Zwolle, waarbij zijn beroep gegrond werd verklaard. Verweerder heeft tegen deze uitspraak geen rechtsmiddel ingesteld c.q. deze in rechte onaantastbaar is geworden. Appellant is van mening dat de uitspraak geen ruimte meer laat voor het alsnog tegenwerpen van artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw. Immers de rechtbank heeft deze grond eerder afgewezen en tevens overwogen dat verweerder van een onjuist toetsingskader is uitgegaan.

In de beroepsgronden gaat Appellant uitvoerig gemotiveerd in op dit onderdeel:

"Verweerder blijft vasthouden aan conclusie dat artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw kan worden tegengeworpen. Eiser wordt verweten dat hij geen documenten heeft overgelegd om zijn reisroute te kunnen vaststellen, daarnaast is hij niet in staat om gedetailleerde, coherente verklaringen te geven omtrent de afgelegde reisroute. Tenslotte heeft hij niet voldoende stukken overgelegd ter onderbouwing van zijn asietsrelaas, waarbij verweerder met name belang hecht aan het feit dat hij de factuur van het ziekenhuisbezoek in maart 2006 niet heeft overgelegd."

In de zienswijze heeft eiser betoogd dat verweerder gelet op de uitspraak in de eerdere beroepsprocedure d.d. 28 maart 2007 niet langer de ruimte heeft om artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw tegen te werpen. Verweerder stelt in het bestreden besluit:

"Immers dezerzijds wordt geconcludeerd dat de rechtbank Zwolle in de uitspraak van 28 maart 2007 onder rechtsoverweging 2.6 en 2.7 enkel heeft geconcludeerd dat het ontbreken van documenten inzake de reisroute niet voldoende gemotiveerd is met de geconstateerde tegenstrijdigheden ten aanzien van het reisverhaal in het gehoor, waardoor niet gesteld kan worden dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert."

Eiser is van oordeel dat deze overweging berust op onjuiste lezing van de aangehaalde uitspraak. Dit is opvallend nu de relevante passages van de uitspraak reeds zijn aangehaakt in de zienswijze van 9 oktober 2007.

De rechtbank overweegt:

"Verzoeker heeft terecht opgemerkt, en verweerder heeft niet betwist, dat het reisrelaas zoals dat op pagina 7 van het gehoor is weergegeven, consistent, gedetailleerd en (ten dele) verifieerbaar is. Aan het enkele gegeven dat verzoeker tijdens het gehoor op twee onderdelen iets anders heeft verklaard, heeft verweerder in redelijkheid niet zonder nadere motivering zoveel gewicht kunnen toekennen, dat reeds daarom het ontbreken van documenten inzake de reisroute aan verzoeker wordt toegerekend. En de geloofwaardigheid van het asielrelaas heeft aangetast."

De rechtbank zegt hier uitdrukkelijk dat het reisrelaas van eiser consistent, gedetailleerd en ten dele verifieerbaar is. Zoals in de zienswijze reeds is aangegeven, heeft verweerder derhalve niet langer ruimte – zeker nu geen hoger beroep is ingesteld – om alsnog tegen te werpen dat eiser niet in staat is om coherent en gedetailleerd te verklaren omtrent de afgelegde reisroute.

De rechtbank voegt toe dat de eerder tegengeworpen tegenstrijdigheden "niet zonder nadere motivering" van dermate gewicht zijn dat reeds daarom het ontbreken van documenten inzake de reisroute toerekenbaar is c.q. de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt aangetast. De rechtbank zegt uitdrukkelijk niet dat het ontbreken van documenten inzake de afgelegde reisroute niet voldoende gemotiveerd is met de geconstateerde tegenstrijdigheden! De onderstaande passage laat hieromtrent geen enkele twijfel bestaan:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder het ontbreken van reisdocumenten in redelijkheid niet aan verzoeker kunnen toerekenen en niet in redelijkheid kunnen oordelen dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen. Daaruit volgt dat verweerder, door te beoordelen of het relaas de positieve overtuigingskracht bezit die geëist mag worden om de juistheid er van aan te kunnen nemen, van een onjuist toetsingskader is uitgegaan. Het besluit is daarom in strijd met het in artikel 3:46 Algemene wet bestuursrecht neergelegde motiveringsvereiste."

De rechtbank overweegt zeer duidelijk dat het ontbreken van reisdocumenten in redelijkheid niet kan worden tegengeworpen. Verweerder is uitgegaan van een onjuist toetsingskader, nu verweerder ten onrechte heeft beoordeeld of van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat.

Uit het bovenstaande volgt dat verweerder evenmin nog ruimte heeft om elser tegen te werpen dat hij de factuur uit het ziekenhuis van maart 2006 niet heeft overgelegd. Ten aanzien van dit onderdeel is geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden. Verweerder heeft eerder geen aanleiding gezien om het ontbreken van stukken ter onderbouwing van het asielrelaas tegen te werpen. Nu de uitspraak van de rechtbank in rechte vaststaat, kan deze tegenwerping niet alsnog worden gemaakt.

Eiser concludeert dat verweerder ten onrechte opnieuw artikel 31 lid 2, aanhef en onder 1 Vw tegenwerpt en daarmee geen gevolg geeft aan de uitspraak van rechtbank Zwolle, waarin is overwogen dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft toegepast. Immers wederom beoordeelt verweerder of van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat.

De enige conclusie die thans kan worden genomen, is dat ook de thans bestreden beschikking dient te worden vernietigd wegens strijd met het in artikel 3:46 Awb neergelegde motiveringsvereiste."

In reactie op de gronden van het beroep overweegt de rechtbank enkel:

"In hetgeen eiser overigens in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen."

Appellant is allereerst van mening dat de rechtbank niet zonder enige, inhoudelijke reactie op dit onderdeel van het beroep, tot een uitspraak had mogen komen. Appellant is voorts van mening dat de rechtbank ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de inhoud van de eerdere, in rechte vaststaande uitspraak van rechtbank Zwolle.

Appellant is van oordeel dat de rechtbank thans heeft miskend dat verweerder niet langer ruimte heeft gehad om artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw toe te passen nu hier reeds een vaststaand, rechterlijk oordeel was gegeven.

GRIEF II:

De rechtbank overweegt ten onrechte:

"Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen van eiser en dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Derhalve is verweerder – thans deugdelijk gemotiveerd – van een juist toetsingskader in het bestreden besluit uitgegaan."

"Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert."

Zoals onder Grief I reeds is aangevoerd, laat de uitspraak van de rechtbank Zwolle geen ruimte voor het wederom toepassen van dit toetsingskader.

Rechtbank Zwolle heeft immers al eerder geoordeeld dat verweerder, door te beoordelen of van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat, een onjuist toetsingskader heeft toegepast. Verweerder heeft geen gehoor gegeven aan de opdracht van de rechtbank.

Rechtbank Assen heeft miskend dat verweerder niet langer ruimte had tot het toepassen van het wederom gehanteerd toetsingskader, inzake de positieve overtuigingskracht.

Ten onrechte is de rechtbank niet tot grondverklaring van het beroep gekomen.

GRIEF III:

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4:

"Het beroep is derhalve ongegrond."

"De rechtbank verklaart het beroep ongegrond."

Deze grief mist zelfstandige betekenis en dient in samenhang met voorgaande grieven te worden gezien.

Op grond van het bovenstaande verzoekt Appellant voornoemd u:

I.
de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zp. Assen d.d. 16 mei 2008, onder nummer 07 / 43434 te vernietigen en het beroepschrift d.d. 16 november 2008 alsnog gegrond te verklaren, wegens strijd met het Vluchtelingenverdrag, het Europees Verdrag inzake de Bescherming van de Rechten van de Mens, de Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en opnieuw rechtdoende,

PRIMAIR:

de vernietiging uit te spreken over de beschikking d.d. 29 oktober 2008 van de Staatssecretaris van Justitie, en te bepalen dat Appellant alsnog in het bezit wordt gesteld van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel op grond van artikel 29 Vreemdelingenwet 2000.

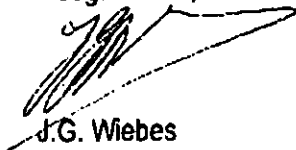
SUBSIDIAIR:

te bepalen dat de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage dan wel de Staatssecretaris van Justitie nieuwe beslissingen neemt met inachtnaam van uw uitspraak,

II.

Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Hoogachtend,

J.G. Wiebes

Producties: een

N.B. Afschrift van deze brief (met bijlagen) zond ik heden aan verweerder.